

9. Това като имъ каза, остана си въ Галилея.

10. Но, когато братията *Му* отидоха, отиде и Той на празника, нѣ явно, а нѣкакъ-си скришомъ.

11. А Иудеитѣ Го дирѣха на празника и казваха: гдѣ е Онзи?

12. И имаше голѣмъ ропотъ у народа за Него: едни казваха, че Той е добѣръ, други пъкъ казваха: нѣ, но лъсти народа.

13. Но никой не говорѣше за Него открыто поради страхътъ отъ Иудеитѣ.

14. Когато пъкъ празникътъ се бѣше вече прѣполовилъ, влѣзе Иисусъ въ храма и поучаваше.

15. И чудѣха се Иудеитѣ, казвайки: какъ Тоя знае книга, когато не се е учили?

16. Иисусъ имъ отговори и рече: учението *Ми* не е *Мое*, а на Оногова, който *Ме* е пратилъ;

17. който иска да върши волята *Му*, ще разбере, дали учението *Ми* е отъ Бога, или Азъ отъ Себѣ Си говоря.

18. Който говори отъ себе си, търси своята си слава; а който търси славата на Оногова, който *Го* е пратилъ, Той е истиненъ, и въ Него нѣма неправда.

19. Не даде ли ви *Моисей* закона? Но никой отъ васъ не постъпва по закона. Защо искате да *Ме* убияте?

20. Народътъ отговори и рече: бѣсъ *Те* е хваналь. Кой иска да *Те* убие?

---

(12) Иоан. 9, 16. (13) Иоан. 12, 42. (16) 8, 28; 12, 49;
14, 24. (17) Иоан. 8, 47. (19) Исход. 20, 1. Иоан. 5, 18.